

det ſtylbes, at det nuværende Miniſterium er blevet ſiddende, ſaa er det jo en Sag, det ikke er værdt at tvivles om. Jeg veed ikke, hvem der har ſtylben, men ſaa meget veed jeg, at den nuværende Finanzminiſter og Conſeilspræſident, der nu ſidder ved Miniſterbordet, udtalte, at han ikke vilde bøje ſig, hvis man ikke gav en Finanzlovs, han vilde ikke gaa. Nu er jeg lige ſaa tilbøjelig til at tro den ærede Miniſter ſom til at tro det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, jeg tør ikke dømmes dem imellem; men jeg er lige ſaa berettiget til at tro, at den ærede Miniſter vilde være bleven ſiddende, ſelv om vi havde fulgt det ærede Medlem i diſſe Konfliktter, og desuden vide vi jo, at det ærede Medlem egentlig ikke foretog videre her i Thinget. Vi vide jo godt Alleſammen, at naar det ærede Medlem er gaaet til, om jeg maa udtrykke det ſaaledes, at fremkalde større politiſke Konfliktter, har han altid iſorveien vidſt, at han vilde være i Mindretal. Jeg kan naturligvis gjerne tro, at han vilde have gjort det Samme, naar han var i Flertal. Det betvivler jeg ikke, men det ærede Medlem veed lige ſaa godt ſom jeg, at naar der har været Tale om at fremkalde større politiſke Konfliktter, da har han, ſelv i det Parti, han nu er i, aldrig været ſaa heldig at kunne ſamle hele Partiet om ſig. Der har atter været to Strømninger i Partiet; det lader ſig ikke ſkjule. Der har været Nogle, ſom have ondt ved ikke at vige tilbage for en Konflikt, der har været Andre, ſom have ønsket den. Jeg har nu altid ſtaaet paa den Side, at jeg ikke er vejen tilbage for en Konflikt, men heller ikke har ønsket den; men jeg veed ikke

Formanden (Rabbe): Forhandlingen fjerner ſig nu for meget fra Sagen.

Thorup: Ja, deri er jeg fuldkommen enig med den ærede Formand, og jeg har derfor kun udtalt lige overfor det ærede Medlem, at jeg havde ikke ønsket at komme ind herpaa; men det ærede Medlem kom ind paa den tidligere Politik, og den kommer han deſværre ind paa altfor tidt, næſten ved enhver Behandling, og jeg tænkte derfor, at jeg muligvis kunde faae Lov til at svare det ærede Medlem; men jeg blev i alt Fald kun ved, indtil jeg hørte Formandens Klokke, ſom jeg naturligvis er villig til at bøje mig for. Hvad jeg har ſagt overfor det ærede Medlem, vedſjender jeg mig Ord til andet, og det er Sandhed Ord til andet; jeg vil vedſjende mig det baade i Sælen og udenfor den, navnlig det, at det ærede Medlem tilſyneladende har ſøgt at fremkalde Konflikt, naar han i Forveien vidſte, at han var i Mindretal, det er den nøgne Sandhed.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem fortsatte noget fjernt fra Sagen.

Boſſen: Det falder mig ikke ind at ville fortsætte den politiſke Debat med den ærede Ordfører (Berg), men da vi jo nu ſnart ſkulle ſkilles, vil jeg kun gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem, og det er den, at der gives Sætninger, ſom, ſkjøndt de i og forſig ere urigtige, kunne gjentages ſaa tidt, at de ſkaffe ſig en vis Grad af Tiltro; men det Mødsatte kan ogſaa være Tilfældet. Der kan ogſaa være Sætninger, der i ſig ſelv ere urigtige, og ſom gjentages altfor tidt, ſaa at de efterhaanden vække Tvivl, og at Tilliden til dem ſvækkes. Dette gjælder det ærede Medlems ſaa ofte gjentagne Udtalelſer om vort — mit og mine nærmefte politiſke Benner — Forhold til det nuværende Miniſterium. Det hører til de Sætninger, ſom kunne gaa til en vis Tid, men ſaa begynde de efterhaanden at ſvækkes. Det ærede Medlem gjorde meget ud af den Sætning forrige Sommer, men jeg tror ikke, at han vil være i Stand til at faae noget Større ud af den i den Sommer, der foreſtaar.

Formanden (Rabbe): Jeg maa gjentage, at dette ligger noget fjernt fra Sagen, og anmode om, at Forhandlingen maa henholde ſig til Sagens Gjenſtand.

Ordføreren (Berg): Det ønsker jeg ogſaa. Jeg vender alſaa tilbage til Skibsafgiften, efter at de Herrer nu have udpuget, hvad de ønskede, og derefter ſom ſædvanlig have beſtyldt Ordføreren for at være den, der har forladt Sagen og er gaaet ind paa Politiken. Jeg tror, at Thinget vil vide, hvem der har givet Anledning til denne Diskuſſion udenfor Enemærkerne af den Sag, der ligger for. Jeg iſkonſter ærede Medlemmer, der have glemsomme Tilhørere, dem maa de gjerne have for mig. Hvad det ærede Medlem (Thorup) bemærkede om Sagen ſelv, tør jeg ikke benegte, forſaa vidt hans konſervative Beſtræbelſer ligeoverfor Skibsafgiften angaar, efter 1871; men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at ſaa heror det paa hans og enkelte andre konſervative Medlemmers Stilling til denne Sag og deres Indflydelse, naar de have lavet en Breſche i det Udvalg, ſom, da Venſtre var i Mindretal i Udvalget, blev enigt om at afſkaffe Skibsafgiften. Jeg beklager meget, om det ſkulde være lykkedes i de ſenere Aar at komme tilbage fra den liberale Stilling, ſom hele Udvalget i 1871—72 indtog. Naar det ærede Medlem mener, at dengang var det Parti, hvortil han ſiden, ialtfald udvortes, ſluttede ſig, i Flertal, ſaa tager han feil, thi det var før den 20de September 1872. Jeg huſter det meget godt, og jeg har taget det med i mit politiſke Liv ſom et Bidnesbyrd om, at der er forſkjellige Omraader, hvor politiſke Anſkuelſer maa vige for Sagen ſelv. Det var dette Omraade, jeg mente ogſaa ſkulde have været Stillingen her, og trods de Udtalelſer,